

**Budapest Környéki Törvényszék
mint másodfokú bíróság**

Az ügy száma: 10.Pf.20.720/2022/7.

A Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a

dr. [REDACTED] egyéni ügyvéd ([REDACTED]) által képviselt **Credit-Faktor Pénzügyi Zrt.** (1137 Budapest, Radnóti Miklós utca 21/B. I/2.) felperesnek – a dr. Sánta Gergely egyéni ügyvéd (2800 Tatabánya, Fő tér 20.) által képviselt [REDACTED] alperes ellen **kölcsöntartozás megfizetése** iránt indult perében a Szentendrei Járásbíróság 11.P.20.896/2020/42. sorszámú, 2022. június 14. napján kelt ítélete ellen az alperes által 43. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek [REDACTED] forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 338.806.- Ft tőkét, 25.222.- Ft lejárt késedelmi kamatot és a tőke után 2015. szeptember 17-től a kifizetés napjáig járó évi 20%-os mértékű késedelmi kamatot, valamint 45.738.- Ft perköltséget.
- [2] Az ítélet tényállása szerint az alperes és a Raiffeisen Lízing Zrt. között 2007. július 11-én (helyesen június 11-én) kölcsönszerződés jött létre motorkerékpár vételárának finanszírozása céljából. A szerződésben rögzítésre került, hogy a finanszírozás devizaneme svájci frank, a fizetés pénzneme forint, a kamatozás változó, a THM 14,89%, a kamat mértéke 13,97%, az alperest terhelő saját rész 179.800.- Ft, a havi törlesztőrészletek száma 96, összege 28.406.- Ft.
- [3] A szerződés 5. számú melléklete szerint a felek között opciós szerződés jött létre, amelynek időtartamát a felek legfeljebb 5 évben kötötték ki. A Raiffeisen Lízing Zrt szerződés 6. számú mellékletében tájékoztatta az alperest a szerződésben rejlő árfolyamkockázatról.

- [4] 2007. június 12-ei keltezéssel a Raiffeisen Lízing Zrt. megküldte az alperes részére a kölcsön folyósítására vonatkozó értesítőt, e szerint a kölcsön pénzneme svájci frank, a kötéskori árfolyam 148,90 HUF/CHF, a kölcsön összege 10.867,70 svájci frank, a kölcsön kamatlába 14,02%, a rendszeres díj 189,76 svájci frank, a kölcsön futamideje 96 hónap, az első törlesztés esedékessége 2007. július 5-e, a kölcsön lejáratára 2015. június 5-e. Az alperes a kölcsön törlesztését megkezdte.
- [5] 2013. január 21-én a felek ismételt opciós szerződést írtak alá a kölcsönszerződéssel érintett motorkerékpárra vonatkozóan, annak időtartamát a kölcsönszerződésben meghatározott futamidő lejártát követő 12. hónap végéig, legfeljebb 5 évre kötötték ki.
- [6] 2013. április 11-én kelt levelével a Raiffeisen Lízing Zrt. a szerződést a KÁSZF IV/4. fejezetében rögzítettek alapján azonnali hatállyal felmondta, és élt a vételi jogával. Az alperes a felmondást 2013. április 18-án átvette.
- [7] 2015. április 25-én a felperes jogelődje a 2014. évi XL. tv. alapján eleget tett elszámolási kötelezettségének.
- [8] 2016. január 15-én a felperes jogelődje értesítette az alperest, hogy a követelést a Centrál Work Out Pénzügyi Zrt.-re engedményezte, aki a követelést 2018. március 23-án a követelést a felperesre tovább engedményezte.
- [9] Felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 338.806.- Ft tőke és járulékainak, valamint perköltségének megfizetésére.
- [10] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.
- [11] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta.
- [12] A kereset jogalapja körében a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló a 1996. évi CXII. törvény (rHpt.) 213. § (1) bekezdés a.) pontjában foglaltak alapján előadott alperesi kifogással összefüggésben kifejtette, hogy a szerződés tartalmazta a kölcsön forintban meghatározott értékét, a KÁSZF III.8. pontja pedig az átszámítás alapjául szolgáló árfolyam meghatározásának módját, ezért a lerovó pénznemnek kirovó pénznemben kifejezett egyenértéke kiszámítható volt a Kúria 1/2016. számú PJE határozatának 1. pontjában foglaltak szerint. Ezzel összefüggésben rámutatott arra, hogy az a körülmény, hogy a kölcsön forintösszege az árfolyam mértékétől (esetleges változásától) függ, a devizaalapú szerződés sajátosságából adódik, nem következik azonban belőle az, hogy a szerződés tárgya ne lenne meghatározott.
- [13] A kockázatfeltáró nyilatkozat tartalmát a 93/13/EGK. irányelv 3. cikk (1) és (4) bekezdésében, az EUB C-51/17 határozatában, valamint a Kúria 6/2013. és 2/2014. PJE határozataiban foglalt követelményeknek megfelelőnek értékelte, amellyel szemben az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a tájékoztatást nem kapta meg, vagy annak tartalma eltért a nyilatkozatban foglaltaktól, illetve kiegészítő tájékoztatásra tekintettel alappal gondolhatta

ügy, hogy az általa viselendő árfolyamkockázat nem valós, annak nincs reális valószínűsége, vagy bizonyos mértékben korlátozott.

- [14] Nem fogadta el az alperes vitatását az összepszerűség körében, figyelemmel arra, hogy az alperes a felperes által becsatolt kimutatásokkal szemben részletes előadást nem tett, továbbá az opciós szerződés egyértelműen tartalmazta az opciós vételi ár számításának szabályait, ezért ehhez képest az alperesi hivatkozás, hogy magasabb vételáron tudta volna értékesíteni a gépjárművet, nem volt releváns.
- [15] A perköltség viseléséről a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.
- [16] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján változtassa meg és a felperes keresetét utasítsa el perköltségének megfizetése mellett. Az alperes másodlagos kérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésére irányult.
- [17] Kifejtette, hogy a szerződés a rHpt.213.§ (1) bekezdés a.) pontja alapján semmis, mivel nem tartalmazza, hogy mekkora kirovó összegben nyújtott kölcsönt a felperes jogelődje, holott ez fontos eleme a szerződésnek, hiszen ebben rögzül az adós kötelezettsége.
- [18] Hivatkozott a Fővárosi Törvényszék 57.Pf.632.877/2020/6. szám alatti ítéletére, amelynek tárgya a perbelivel azonos szerződés vizsgálata volt, é rámutatott arra, hogy a szerződés egyedi része még forintban sem tünteti fel összepszerűen a felperesi jogelőd által nyújtott kölcsönt, csak a KÁSZF I.13. pontjából következtethető ki, hogy milyen tényezőket vesznek figyelembe annak meghatározásánál. Az egyedi rész a devizát illetően pusztán azt tünteti fel, hogy a finanszírozás pénzneme CHF. A KÁSZF I.26. pontja határozza meg az árfolyamfogalmat. Alperes megítélése szerint ezzel a megfogalmazással a szerződés nem adott átlátható számítási módszert az átváltásra és az alkalmazandó árfolyamra sem, ilyen módon a kölcsön tárgya a perbeli esetben nem kellően meghatározott.
- [19] A szerződés nem felel meg továbbá magának az 1/2016. PJE határozatnak sem, mert maga a határozat is megkívánja azt, hogy legalább forintösszegben legyen meghatározva a kölcsön összege, még ha a kirovó pénznemben a folyósításkor tudja is meg azt az adós, hogy valójában mennyi a kölcsönösszeg. A felperes jogelődje által a kölcsönösszegre vonatkozó kikötés nem felel meg továbbá a rPtk. 523. § (1) bekezdésének sem, amely szerint a hitelező meghatározott összeget bocsát az adós rendelkezésére.
- [20] Az alperes emellett a Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontjára, c) pontjára és e) pontjára alapított érvénytelenségi kifogását az elsőfokú eljárás során előadottaknak megfelelően megismételte.
- [21] Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére vonatkozó másodlagos fellebbezési kérelmét arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 276. § és 265. § (1) bekezdésében és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdésében foglaltakat.
- [22] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségében történő marasztalását kérte.

- [23] Álláspontja szerint a külön íven megfogalmazott, teljes bizonyító erejű magánokiratban foglalt árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás megfelel a 6/2013. PJE, a 2/2014. PJE határozatban, valamint az EUB és a magyar bíróságok joggyakorlatában előírt követelményeknek, amellyel szemben az alperes nem bizonyította, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terhelő volta számára nem volt világos és érthető.
- [24] A kölcsönszerződés tartalmazza a kölcsönszerződés tárgyát, a kölcsönösszeget, valamint a törlesztőrészletek számát és a törlesztőrészlet összegét, ezért az a rHpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjának megfelel.
- [25] Érvelt azzal, hogy a DH2. tv. szerinti felülvizsgált elszámolásban foglaltakat az alperes már nem vitathatja.
- [26] Előadta továbbá, hogy a felperes követelésének alapját jelentő kölcsönszerződést, valamint lízingszerződés típust számos perben vizsgálták a magyar bíróságok, a jogerős ítéletekben a szerződés érvényességét, a kockázattelátó nyilatkozat megfelelőségét, a követelés fennállását és összegszerűségét megállapították (pld. Budapest Környéki Törvényszék 4.Pf.21.036/2021/7.számú, a Fővárosi Törvényszék 45.Pv.636.008/2020/4. számú, a Győri Törvényszék 1.Pf.20.128/2021/15. számú, a Debreceni Törvényszék 2.Pf.20.824/2021/5. számú, a Kaposvári Törvényszék 2.Pf.20.792/2021/6. számú, 2.Pf.20.557/2018/9. számú, továbbá a Fővárosi Törvényszék 10.G.40.126/2019/78. számú jogerős ítéletei).
- [27] A fellebbezés alapos.
- [28] Az elsőfokú bíróság a tényállást a lefolytatott bizonyítás adatainak a Pp.279.§-ában foglaltaknak megfelelő mérlegelésével állapította meg, abból azonban helytelen jogi következtetést vont le akkor, amikor azt állapította meg, hogy a szerződés tartalmazza annak tárgyát, amelyre tekintettel a szerződés érvénytelensége nem állapítható meg.
- [29] A csatolt okirati bizonyítékok alapján az állapítható meg, hogy az egyedi szerződés a finanszírozni kívánt gépjármű bruttó vételárát és a fogyasztó által vállalt önrész mértékét rögzíti. A KÁSZF I.13. pontja határozza meg a kölcsön fogalmát és a folyósítás rendjét.
- [30] A szerződés érvényes létrejöttének vizsgálatakor a rPtk.205.§ (1) és (2) bekezdésében előírt követelményekhez képest a felek szerződésének megítélésekor figyelemmel kell lenni a rHpt.213.§ (1) bekezdés a.) pontjában foglaltakra is, amely alapján semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza a szerződés tárgyát.
- [31] Jelen szerződés tárgya az a meghatározott forint vagy deviza összeg, amelyet a hitelező az adós rendelkezésére bocsát.
- [32] Az 1/2016. Polgári Jogegységi Határozat 1. pontja szerint a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a rHpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja által előírt követelménynek, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve az annak a szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is - a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznem) határozza meg, feltéve, hogy az így meghatározott kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznem) kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás

szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában a folyósításkor, az akkor irányadó árfolyam figyelembevételével.

- [33] A Polgári Jogegységi Határozat 1. pontja és ahhoz fűzött indokolás azon a feltevésen alapul, hogy a szerződés – ideértve az annak a szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is – a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznem) meghatározza, amelyből kell kiszámíthatónak lennie a deviza (kirovó pénznem) egyenértékének, figyelemmel arra, hogy a kölcsön tárgya a kirovó pénznemben rögzül.
- [34] A fent hivatkozott rPtk és a Hpt. szabályok és a PJE rendelkezései alapján megállapítható, hogy a kölcsönszerződésnek a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznemben) vagy devizában (kirovó pénznemben) tételesen, összegszerűen megjelölve kell tartalmaznia. Nem elégíti ki a törvényi követelményt, ha az csak az egyedi és általános szerződési feltételek összevetése alapján határozható meg.
- [35] Az eljárásban vizsgált szerződés egyedi része azonban még forintban sem tünteti fel összegszerűen a felperes jogelődje által nyújtott kölcsönt, annak forintban meghatározott mértéke is csak a KÁSZF I.13.pontjából következtethető ki. Erre tekintettel a kölcsön tárgya nem kellően meghatározott, ezért a rHpt.213.§ (1) bekezdés a.) pontja alapján a szerződés semmis.
- [36] Az érvénytelenség jogkövetkezményeiről szóló 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 2. pontja szerint az érvénytelenség általános jogkövetkezménye az, hogy az ilyen ügyletre nem lehet jogot alapítani, vagyis a felek által célzott joghatások nem érhetők el.
- [37] A felperes az általa érvényesnek tekintett szerződés felmondására alapította kereseti kérelmét. Fentiek alapján azonban az érvénytelen szerződés felmondása is érvénytelen, így arra alapítottan marasztalás sem kérhető.
- [38] Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a Kúria **Gfv. 30.183/2021/4. számú öttagú tanácsban meghozott határozata alapján a felperest**, mint engedményest nem illeti meg az érvénytelenség jogkövetkezményeivel kapcsolatos rendelkezési jog, így jelen eljárásban erre irányuló kérelem esetén sem lett volna helye az érvénytelenség kiküszöbölésével a szerződés érvényessé nyilvánításának és erre tekintettel az alperes marasztalásának.
- [39] Mivel a szerződés érvénytelensége a fentiek szerint megállapítható, az alperes által hivatkozott egyéb okok vizsgálata szükségtelen.
- [40] Minderre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp.369.§ (3) bekezdés c.) pontjában foglalt anyagi jogi felbírálati jogkörében eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.383.§ (2) bekezdése szerint megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.
- [41] A fellebbezés eredményre vezetett, így a Pp.83.§ (1) bekezdése alapján a felperes köteles viselni az alperes első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltségét.

[42] Az alperes perköltsége az elsőfokú eljárásban ██████ - Ft és ██████ - Ft előlegezett tanúdíjból és a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 2.§ (1) bekezdés a.) pontja alapján felszámított ██████ - Ft+ 27% áfa, bruttó ██████ - Ft ügyvédi munkadíjból, míg a másodfokú eljárásban ██████ -Ft fellebbezési illetékből és az IM. rendelet 3.§ (6) bekezdése alapján, a pertárgyértékre is figyelemmel, az elvégzett ügyvédi tevékenységhez igazítottan megállapított ██████ - Ft+27% áfa, bruttó ██████ -Ft ügyvédi munkadíjból állt.

Budapest, 2022. november 29.

dr. Lukácsi Beáta s.k.
a tanács elnöke

Nagyné dr. Orbán Piroska s.k.
előadó bíró

dr. Dancza Judit s.k.
bíró